

Sofie Berg Axelsens 1. maj-tale

Taler

Sofie Berg Axelsen
Forbunds næstformand i HK
Danmark

Dato

1. maj 2026

Sted

Fælledparken, København

- 1 En tur i Tivoli, ikke langt herfra, koster nogle hundrede kroner. Nogle vil sige, at det ikke er meget. Men det er det, hvis man ikke har nogle hundrede kroner sidst på måneden.

- 5 Der er et barn i en klasse her i København, som ved, at hun ikke tager med klassekammeraterne i Tivoli. Det har hun vidst i nogle uger. Hun har måske sagt, at hun er ligeglad. At Tivoli er dumt. Eller også bliver hun nok "syg" på dagen.

- 10 Hun skåner sine forældre og lader være med at spørge dem om lov. For hun ved, at så står mor og far med valget imellem karruseller eller kødsovs. Det valg vil hun ikke give dem. Så hun vælger for dem.

Det er ikke hendes opgave at få det til at hænge sammen.

- 15 Det er samfundets opgave.
Det er vores opgave.

- 20 Vi lever i et af verdens rigeste lande. Alligevel vokser 50.000 børn op i fattigdom. Her i Danmark, lige nu. Vi udelukker børn fra vigtige fællesskaber, når der ikke er råd til at gå til spejder, fødselsdage eller sport. Og det værste er, at vi gør det med åbne øjne. Børnefattigdom i Danmark er ikke en naturlov – det er et politisk valg.

Forestil jer, at I ikke er født endnu.

25

I ved ikke, om I bliver født ind i verden som rig eller fattig, syg eller rask.

Stil jer selv spørgsmålet: Hvilket samfund vil I gerne fødes ind i?

Når man er født privilegeret, er der jo ikke noget nemmere end at kræve topskattelettelser betalt med dårligere dagpenge. Ville man mon mene det samme, hvis man ikke vidste hvad man blev født som?

35 For mig er et retfærdigt samfund, et samfund man tør at blive født ind i uden at kende sine livsvilkår på forhånd.

Det samfund kræver, at der er et sikkerhedsnet til at gribe os allesammen. Og lige nu er der nogen, der ønsker at rive store huller i det net.

40

For kender I det, at man hører en gammel sang? Lige pludselig er man sat tilbage til en helt anden tid, som man troede for længst var forbi. Og man står der og tænker, at nåh ja, der var engang, hvor vi alle gik i lavtaljede bukser og havde plukket øjenbrynene helt af.

45

Det var præcis den følelse, jeg fik, da jeg hørte, at Liberal Alliance vil halvere dagpengeperioden.

Igen.

50

Jeg havde det, som om jeg hørte en sang, jeg sidst hørte, op til finanskrisen. Fra dengang hvor alle havde ret til et fedt køkken, og Fanden måtte tage de sidste.

Men lige som dengang går pladen i hak, når vi kommer til delen om at passe på
55 noget af det allermest afgørende i det danske samfund. Nemlig vores sociale sikkerhedsnet.

Nu siger de, at vi ikke har brug for dagpengene, fordi der er lav arbejdsløshed. Og når der er lav arbejdsløshed, kan man jo bare finde sig et arbejde.

60

Men lur mig, om ikke den dag, der er høj arbejdsløshed, så vil LA foreslå at skære i dagpengene, fordi vi ikke har råd til dem.

Jeg kunne næsten få den tanke, at de bare leder efter en undskyldning for at
65 skære i dagpengene.

For den blå logik er jo: at jo mere man presser mennesker, desto hurtigere finder de sig et arbejde.

70

Hvis det passede, skulle vi jo tage fodboldstøvlerne fra landsholdet, for så ville de nok løbe stærkere. Så kunne det også være, at de havde kvalificeret sig til VM.

75

Det giver ingen mening. Jeg tror ikke på, at mennesker bliver stærkere af, at nogen spænder ben for dem.

Tænk, at man kan stå der med sit på det tørre og lede efter muligheder for at presse håndrører ud af mennesker, der lige har mistet sit arbejde.

80

For Liberal Alliance er mennesker, der får dagpenge et besparelespotential.

For os i HK er mennesker på dagpenge nogen, der skal hjælpes af fællesskabet.

85

Og i et rigtigt fællesskab, der skal vi have alle med. Derfor vil jeg ikke acceptere, at dem der har mindst, får endnu mindre. Og det endda samtidig med, at toppen i det her samfund er ved at stikke fuldstændigt af.

På de 20 minutter det tager en topdirektør at drikke dagens første kop kaffe, tikker der 7.000 kroner ind på lønkontoen.

90

Og ham, jeg mødte bag kassen i supermarkedet her til morgen? Det er en uges arbejde for ham.

95

Engang tjente en topchef i Danmark omkring 10 gange så meget som dem på etagerne under direktionsgangen. I dag er det 50 gange så meget.

Det er jo nødvendigt med de høje lønninger, får vi at vide. Fordi vi konkurrerer globalt. Fordi vi skal kunne tiltrække de dygtigste.

100

Fint nok.

Men prøv lige at lægge mærke til noget:

105

Når det handler om direktører, så skal lønnen bare op – ellers taber vi konkurrencekraft.

Når det handler om helt almindelige lønmodtagere, så er selv små lønstigninger

pludselig et kæmpe problem for vores konkurrenceevne.

110

Det er lige præcis dér kæden hopper af for mig. Når vi presser dem i bunden og lader toppen stikke af, så får vi et samfund, hvor flere og flere står uden for fællesskabet og færre børn kan komme med klassen på tur.

115 Og hvis nogen så vover at foreslå, at de superrige skal bidrage med bare en lille smule mere, for eksempel med en formueskat på sølle 0,5 procent ...ja så bliver det pludselig så alvorligt, at direktørerne truer med at pakke rullekufferten og flytte til Schweiz.

120 Det er eddermame arrogant.

I dag er det 1. maj, vores kampdag, og helt tilfældigt skulle det også have været en helligdag i dag. Så lad os lige minde hinanden om, at rettigheder ikke er noget, vi har fået.

125

Det er noget, vi har kæmpet os til.

Og de rettigheder kan blive taget fra os igen. Jeg behøver bare sige to ord:

130 Store bededag.

En helligdag som er fjernet i strid med måden, vi gør det på i Danmark. I strid med den danske model. Og det kan ske igen. Lad os håbe, at den kommende regering ikke har samme trang til at pille ved den danske model som den forrige.

135

Heldigvis er der stadig noget, der er helligt.

Og det kan ingen tage fra os. Kære venner – her hos os er hjerterne røde.

140 Vi ved, at vi kan vælge en anden vej end arrogance, benspænd og plader, der går i hak. Vi ved, at vi kan vælge en vej, hvor fællesskabet ikke er noget, man skal have råd til – men noget, man får i dåbsgave.

145 Derfor er det ikke ligegyldigt, hvad der sker lige nu på Marienborg, hvor partierne kommer med ønsker til den kommende regering.

Jeg ønsker mig et samfund, som sikrer en retfærdig pensionsalder – i stedet for at give skattelettelser til de allermest velhavende.

150

Et samfund, der tager stress alvorligt – i stedet for at dyrke mere kontrol og minut-tyranni.

Et samfund, der prioriterer flere voksne i skoler og børnehaver – i stedet for at øge mistrivsel og ensomhed.

155

Vi bestemmer selv, hvilket samfund vores børn skal vokse op i.

Og det er netop pointen i de kloge ord, jeg engang hørte, og som har fulgt mig lige siden:

160

’Ulighed er ikke et produkt af udefrakommende kræfter, men et spørgsmål om politik. Derfor kan vi også ændre retning.’

165

TAK for ordet.

Rigtig glædelig 1. maj.

Kilde

170

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

175

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/sofie-berg-axelsens-1-maj-tale-falledparken>

180

185